

РЕШЕНИЕ

№ 4676

гр. София, 12.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3994** по описа за **2023** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на К. С. В. срещу Решение № 873/20.02.2023 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 13449/2022 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 96 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-217/21.09.2022 г., издадено от заместник - председателя на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор“.

С посоченото НП на К. С. В. е наложено административно наказание глоба в размер на 3 000 лв. на основание чл. 351, ал. 1, т. 3 от КСО, за нарушение на чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Според касатора, актосъставителят е извършил проверка, без да е оправомощен по съответния ред. Изложени са аргументи, че е налице противоречиво описание на нарушението в АУАН и НП, като словесното описание на нарушението на съответства на неговата правна квалификация. Твърди се, че при издаването на НП от административнонаказващият орган е допуснато съществено процесуално нарушение, като е изменено изпълнителното деяние, чрез което е осъществен съставът на описаното административно нарушение, и е прието, че е налице допустителство. Според касатора в АУАН е посочено, че нарушението е

осъществено чрез действие, а в НП – чрез бездействие. Посочено е и че при издаването на НП е нарушен принципът non bis in idem, тъй като са сключени общо шест сделки с един и същи предмет – активи на УПФ „Ц.-Сила“, поради което са налице основания за отмяна на НП и прекратяване на административнонаказателното производство. Твърди се, че дори и да се приеме, че е налице извършено от касатора нарушение, то същото представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, тъй като не са настъпили вредни последици и нарушението е извършено за първи път. От съда се иска съдебният акт да бъде отменен и да се постанови нов, с който решението на СРС да бъде отменено. Претендират се разноски.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от адвокат Т., който поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Не претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба се представлява от юрисконсулт Г., който оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителите. От техните показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че към 30.12.2021 г. „ЦКБ Груп“ ЕАД осъществявало контрол върху „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД и ПОАД „ЦКБ-Сила“ АД по смисъла на § 1, ал. 2, т. 4, б. „а“ от ДР на КСО, тъй като упражнява пряко повече от половината от гласовете в общите събрания на двете дружества (упражнява пряко 100 % от гласовете в общото събрание на „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД и 50.04 % от гласовете в общото събрание на ПОАД „ЦКБ-Сила“ АД). „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД и ПОАД „ЦКБ-Сила“ АД са дъщерни дружества на „ЦКБ Груп“ ЕАД по смисъла на § 1, ал. 2, т. 4б от ДР на КСО, поради което помежду си двете дружества са свързани лица по смисъла на § 1, ал. 2, т. 3, б. „а“, подбуква „аа“ от ДР на КСО.

С нареждане за покупка № 40663023296 от 23.12.2021 г. „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД подало на извънборсов пазар нареждане за покупка на дялове на договорен фонд „К. Фонд-5 Централна и Източна Европа“, управляван от УД „Конкорд Асет Мениджмънт“ АД, с ISIN код на емисията: BG9000003087 за 25 800 броя дялове при единична цена 7.5697 лева и обща стойност на сделката 195 298.26 лева. Нарездането било подписано от прокуриста на „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД К. С. В. и изпълнителния директор на дружеството Р. Г. В.. Нарездането за извършване на посочената покупка било направено чрез инвестиционен посредник „Реал Финанс“ АД. В нареждането не било отразено от страна на прокуриста и изпълнителния директор, че сделката по закупуване на дяловете от договорния фонд не следва да се сключва със свързани лица по смисъла на § 1, ал. 2, т. 3, б. „а“, подбуква „аа“ от ДР на КСО.

С нареждане № 36170042272 от 23.12.2021 г. за продажба била заявена продажба от името и за сметка на управлявания от ПОАД „ЦКБ-Сила“ АД УПФ „Ц.-Сила“ на

извънборсов пазар на дялове на договорен фонд „К. Фонд-5 Централна и Източна Европа“, управляван от УД „Конкорд Асет Мениджмънт“ АД, с ISIN код на емисията: BG9000003087 за 25 800 броя дялове при единична цена 7.5697 лева и обща стойност на сделката 195 298.26 лева. От потвърждението за сключената сделка е видно, че същата е сключена на 23.12.2021 г. в 19:12:29 часа с дата на сетълмент 30.12.2021 г. Сделката от името на ПОАД „ЦКБ-Сила“ АД била сключена посредством инвестиционен посредник „АБВ Инвестиции“ ЕООД.

При осъществявания от КФН ежедневен дистанционен надзор по спазване на нормативните изисквания при инвестиране средствата на фондовете за допълнително пенсионно осигуряване било установено, че през месец декември на извънборсов пазар (ОТС) са сключени множество сделки за продажба на дялове на колективни инвестиционни схеми по чл. 176, ал. 1, т. 11 от КСО от името и за сметка на управлението от ПОАД „ЦКБ-Сила“ АД универсален пенсионен фонд, като въпросните сделки са сключени чрез посредничеството на инвестиционните посредници „АБВ Инвестиции“ ЕООД и „Реал Финанс“ АД.

Във връзка с извършване на дистанционна проверка относно спазване на изискванията на чл. 177, ал. 2 КСО била изисквана информация от „Реал Финанс“ АД и „АБВ „Инвестиции“ ЕООД относно сделките, сключени на извънборсов пазар през месец декември 2021 г. с цел установяване на насрещните страни по тях.

От писмо с вх. № РГ-03-190-6 от 08.02.2022 г. на ИП „АБВ Инвестиции“ ЕООД и писмо с вх. № РГ-03-176-1 от 07.03.2022 г. на ИП „Реал Финанс“ АД се установило, че страни по сключената на 23.12.2021 г. в 19:12:29 часа сделка били УПФ „Ц.-Сила“, управлявано от ПОАД „ЦКБ-Сила“ АД и „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД.

Бил съставен АУАН № Р-06-119/30.03.2022 г. срещу К. С. В. за извършено административно нарушение по чл. 177, ал. 2, т. 2 КСО, вр. вр. § 1, ал. 2, т. 3, б. „а“, подбуква „аа“ от ДР на КСО.

Във основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Приел е, че не е налице противоречие между АУАН и НП, тъй като и в двата акта е посочено, че К. В. С. е извършил конкретни действия, като е подписал съответните документи за сключване на сделка и покупка на дялове от ДФ „К. фонд-5 Централна и Източна Европа“, в резултат на което дяловете са придобити от З. „ЦКБ Живот“ ЕАД в нарушение на чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО. Деянието е извършено чрез допустителство – допускане на извършване на нарушението от З. „ЦКБ Живот“ ЕАД, като е подадено нареждане за закупуване на дяловете и е налице бездействие, изразяващо се в липса на дадени указания на инвестиционния посредник по отношение на свързани лица.

Административен Съд С. – град, ХХП-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на процесуалния представител на касатора – адв. Й. на 13.03.2023 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 27.03.2023 г. /вх. № 87397/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава

следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Настоящият състав на съда намира, че решението е неправилно, като същото е постановено с противоречиви мотиви и в противоречие с материалния закон.

Разпоредбата на чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО съдържа забрана за придобиване на активи на фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване и на фонд за извършване на плащания от свързани с пенсионноосигурителното дружество лица. Съгласно дефиницията на § 1, ал. 2, т. 3, б. "а", подб. "аа" от ДР на КСО, "свързани лица" са юридическите лица, за които е изпълнено някое от следните условия - те са предприятие майка и/или дъщерни дружества от една и съща група - всяко предприятие майка, дъщерно дружество и друго дъщерно дружество е свързано с останалите.

От обективна страна е безспорно установено, че към датата на твърдяното нарушение - 30.12.2021 г., жалбоподателят е прокурор на З. „Ц. Живот АД. Към тази дата "ЦКБ Груп" ЕАД осъществява контрол върху З. „ЦКБ Живот" АД и ПОАД "ПОАД ЦКБ Сила" АД по смисъла на § 1, ал. 2, т. 4, буква "а" от ДР на КСО, тъй като упражнява пряко и непряко повече от половината от гласовете в общите събрания на двете. "ЗЕАД ЦКБ Живот" АД и ПОАД "ЦКБ Сила" АД са дъщерни дружества на "ЦКБ Груп" ЕАД по смисъла на § 1, ал. 2, т. 4б от ДР на КСО, съответно посочените дружества се явяват свързани лица по смисъла на § 1, ал. 2, т. 3, б. "а", подбуква "аа" от ДР на КСО. Доколкото в проведеното производство е установена свързаност между дружествата при покупката на дяловете на договорния фонд, е налице нарушение на нормата на чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО.

Касационният състав приема, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, нарушаващи правото на защита на наказаното лице.

Административно наказващия орган не е спазил разпоредбата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, като не е установил по безспорен начин извършеното нарушение, нарушителя и неговата вина, преди да издаде НП. Съгласно чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, наказателното постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението. При издаването на НП административнонаказващият орган е излязъл извън правомощията си по чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, като е санкционирал касатора за деяние, което не е част от повдигнатото с АУАН административнонаказателно обвинение. В случая, в НП е посочено, изпълнително деяние, различно от описаното в АУАН. В АУАН е посочено, че лицето е извършило нарушение на чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО като е извършило съответните действия за покупка на дяловете на „К. фонд-5 Централна и Източна Европа“. В НП е посочено, че лицето, в качеството му на прокурор, не е извършило съответните действия, като е допуснало "ЗЕАД ЦКБ Живот" АД да закупи дялове на „К. фонд-5 Централна и Източна Европа“, управляван от УД „Конкорд Асет Мениджмънт“ АД, с насрещна страна по сделката УПФ „Ц. Сила“, управлявано от ПОАД „ЦКБ Сила“ АД. Несъответствието на изпълнителното деяние, описано в АУАН, и това, описано в НП, е съществено процесуално нарушение, тъй като не дава възможност на санкционираното лице да разбере кое негово действие или бездействие са квалифицирани като нарушение на разпоредбата на чл. 177, ал. 2, т. 2 КСО вр. § 1, ал. 2, т. 3, б. "а", подбуква "аа" от ДР на КСО. В обстоятелствената част на акта изрично е упоменато, че с подписването на съответните документи за сключване на сделката за

покупка, касаторът е осъществил нарушение на разпоредбите на КСО. Актосъставителят надлежно е описал, че жалбоподателят е осъществил така вмененото му нарушение, чрез конкретни действия от негова страна, които обаче са били в разрез с разпоредбата на чл. 177, ал. 2 КСО и забраната, която тя въвежда. Така повдигнатото обвинение на лицето е съществено изменено от наказващия орган, доколкото в наказателното постановление, се твърди, че отговорността на касатора се ангажира за това, че същият - с бездействието си, изразило се в това, че при подаване на документите, свързани със закупуването и придобиването на извънборсов пазар на дялове, не е поставил като условие пред инвестиционния посредник да не се сключват сделки със свързани лица и по този начин е осъществил нарушение на чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО. С АУАН е повдигнато обвинение за извършено действие, а с НП за допустителство чрез бездействие, с което се променят освен описанието на деянието, и формата на осъществяването му – чрез допустителство, а и вида му – чрез бездействие.

Основателно е направеното в касационната жалба възражение, че е налице противоречие във фактическото описание на нарушението в АУАН и в НП. При издаването на НП административнонаказващият орган е въвел изцяло нови фактически

действия /в случая бездействие/ в отговорност на касатора, които квалифицирал със същата правна квалификация. По този начин лицето следва да се защитава срещу ново обвинение, с което се запознава едва при получаване на обжалваното НП.

По отношение на субективната страна на нарушението, според фактическото описание на нарушението, направено в НП, изразяващо се в допустителство, като форма на "съучастност", съгласно правната теория и съдебна практика "допустителството" се характеризира с това, че едно физическо лице допуска извършването или довършването на нарушение от едно друго лице /физическо или юридическо/, като допустителят, макар и да има възможност и да е длъжен да попречи на извършването на нарушението, същият не предприема нужните действия. От горното съдът приема, че следва, че допустителството е възможно да бъде извършено само умишлено, но не и при непредпазлива форма на вината /небрежност/, както е посочено в обжалваното НП. Това по дефиниция се отнася и за всички формални нарушения /каквото е настоящото/, които могат да бъдат извършени само при умишлена форма на вината, но не и при небрежност.

С издаването на наказателното постановление, наказващият орган е променил съществено обстоятелствата, приемайки, че е извършено нарушение от касатора чрез "допустителство", каквото изпълнително деяние не е посочено в АУАН. Касационният състав приема, че наказващият орган е изменил описанието на изпълнителното деяние и неговата форма при издаване на НП, което както съдът посочи, е недопустимо.

В санкционната разпоредбата на чл. 351, ал. 1, т. 3 от КСО, изрично е предвидено, че се наказва и допустителството, в съответствие с чл. 10 ЗАНН, като ангажирането на отговорността на другото лице – явяващо се извършител на нарушението, не е част от състава на същото, но следва задължително при ангажиране на отговорност на физическо лице да се докаже несъмнено неговото виновно поведение. Предвид приетите от СРС доказателства, съдът приема за доказано, че към момента на подписване на документите по сделката – 23.12.2021 г. К. В. не е знаел кои са

съконтрагентите, от които реално придобива дялове. С оглед на това и установеното незнание на касатора за страните по сключената сделка, е налице липса на субективната съставомерност на нарушението.

С оглед изложеното решението на СРС следва да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото НП.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 873/20.02.2023 г., постановено по нахд № 13449/2022 г. на СРС –НО, 96 състав.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № Р-10-217/21.09.2022 г., издадено от заместник - председателя на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор“, с което на К. С. В. е наложено административно наказание глоба в размер на 3 000 лв. на основание чл. 351, ал. 1, т. 3 от КСО, за нарушение на чл. 177, ал. 2, т. 2 от КСО. Решението е окончателно.